

Les noies

Arnau Garcia

És l'única conclusió a què arribo: la hipocresia té nom de noia, a l'igual que la falsedat; només em sap greu que l'interès em falli en aquest sentit.

Ja tenia raó, Déu Nostre Senyor (de fet sóc ateu) quan deia que en elles radica el pecat original.

Ho busquen tot en un home quan elles potser no tenen ni la meitat del que esperen rebre.

No ens parem de queixar del món en què vivim i com a resposta actuem amb uns valors equiparables.

Traiem-nos les màscares i siguem sincers: la relació entre dues persones s'ha convertit en un contracte mercantil en què l'interès i la seguretat s'han convertit en els valors principals. Tothom vol seguretat, doncs que se la treballi cadascú, sense a priori esperar-ho de l'altre; perquè, si no és així, la relació entre dues persones ja no és verdadera, més aviat s'assembla a uns vincles mafiosos segons els quals mentre siguis útil i interessant la relació es manté viva o tens possibilitats d'adquirir-la, sinó t'eliminen sense pietat.

La llista és interminable, però en resum si aspirem a alguna noia els requisits indispensables són:

1.- Les noies volen, com vaig sentir en un programa de la tele, gavilanes (per elles ignorants de la pradera són una mena de falcó) i no pas colomets aturadets, ja que volen nois "pícaros" amb pebre i no pas gent minsia i grisa.

2.- Les noies també volen que en el fons aquests mateixos nois siguin legals, bon jans, a moments romàntics i caballerosos i a estones, profunds i somiadors, però sempre sense perdre el terra sota els peus.

3.- Les noies volen que les entretinguin (serà que per a elles soles deuen tenir un dèficit genètic en aquest sentit).

4.- Les noies volen que siguis una persona fantasiosa, amb un esperit lliure, però en tot moment tocant de peus a terra.

5.- Les noies volen que tinguis les idees clares i "pisando fuerte" com diu la cançó.

6.- Les noies volen que siguis brillant, que a les converses sempre diguis el comentari més intel·ligent, però alhora que sàpigues ser informal, divertit i carismàtic.

7.- Les noies volen nois que vesteixen (ja m'enteneu).

8.- Les noies volen TOT AIXÒ JUNT, ALHORA I EN TOT MOMENT.

..... I JO EM PREGUNTO...

Potser s'han mirat al mirall? És que elles són un cúmul de virtuts i premis Nobel en potència?

Són tal vegada Reines de Saba i els "tios" de pur imbècils, no ens n'enterem?

És fàcil quedar-se a veure-les venir, sabent que són les que d'alguna manera remenen les cireres.

Però és trist, i fins i tot patètic, com obliguen als nois a vendre's com si fossin mercaderies.

Sabeu què passa el 95% de les vegades? Doncs que, el noi (innocent d'ell) després d'oferir el millor de si mateix, l'únic que rep és un copet a l'espatlla i com si et perdonessin la vida, el reconeixement que sí, que s'agraeixen les bones intencions (això si no pensen que n'hi ha de dolentes) i que ets un bon noi i tota la pesca però que no encaixes prou.

RESULTAT: el noi queda destrossat intentant evitar l'allau de la seva autoestima mentre que la noia segueix darrera la taula d'un bar fumant amb aquella posició tan característica... suposo que és llei de vida.

Però, quina enveja! Una noia bonica i mínimament interessant sempre rebrà ofertes... a vegades ho penso i aquesta situació deu ser l'òstia!

No sé perquè li dono més voltes; seria de bojos pensar que hi ha fórmules infalibles... només faltaria; però on et guardes la frustració acumulada? Doncs

escrivint aquest al·legat missògen fill mig de l'amargura i la desil·lusió... que per cert és una de les coses que més fa defugir a les (?) virginals noies; és a dir has d'estar alegre i xispós dia sí, dia també, emetre bones sensacions contínuament, ser font de vibracions positives "per un tubo", i no tenir mai problemes i sí, sempre solucions... serà que només elles tenen llicència per estar segons les seves preocupacions.

Veient el panorama, potser sí els nois ens ho hauríem de prendre com un joc de "come-cocos" en què tens un premi cada cop que aconseguixes a... QUALSEVOL.

Segur que d'aquesta manera ja tens l'"estatus" de "pícaro", ets més interessant i passeges un bagatge més atractiu.

Després, amb aquests antecedents, si intentes una aproximació per una banda no s'espanten perquè saben amb quin pla vas, sense compromisos i buscant relacions "simpàtiques", d'aquelles que de gran et foten en el sac "d'antics novios, rotllos passats i ... guau! quina vida més intensa he tingut"; sí però falsa perquè pels que no encaixem gaire podem pensar que això no és res, sinó PALLA, CARTRÓ-PEDRA o FOC D'ENCENALLS.

Enveja? Segurament. Però penso que els dos camins haurien de donar resultats sense que sigui una qüestió de maduresa.

C O N C L U S I Ó A P O C A L Í P T I C A :

O fan el favor d'anar amb tu perquè en el fons els importes una merda i, per tant, poden jugar amb tu com un "pelele" i passes a la llista de ... ¡guau! quina vida més intensa he tingut! ... o bé, vénen amb tu per pur i dur interès (clar que sempre has de caure simpàtic, no fotem)

L'únic que lamento és que, els nois no ho aprenguéssim en la nostra educació. Les noies en aquest cas només podrien ser les professores i "cum laude".